Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (üheksas koda)

22. märts 2017 **

Eelotsusetaotlus — Ühine tollitariifistik — Tariifirubriigid — Kaupade klassifitseerimine — Salvestavad videokaamerad — Kombineeritud nomenklatuur — Alamrubriigid 8525 80 30, 8525 80 91 ja 8525 80 99 — Selgitavad märkused — Tõlgendamine — Rakendusmäärused (EL) nr 1249/2011 ja (EL) nr 876/2014 — Tõlgendamine — Kehtivus

Liidetud kohtuasjades C-435/15 ja C-666/15,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Finanzgericht Hamburg'i (Hamburgi maksukohus, Saksamaa) (C-435/15) 19. juuni 2015. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus ja Rechtbank Noord-Holland'i (Põhja-Hollandi provintsi kohus, Madalmaad) (C-666/15) 8. detsembri 2015. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabusid Euroopa Kohtusse vastavalt 10. augustil 2015 ja 14. detsembril 2015, menetlustes

GROFA GmbH

versus

Hauptzollamt Hannover C-435/15,

ja

X,

GoPro Coöperatief UA

versus

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (C-666/15),

EUROOPA KOHUS (üheksas koda),

koosseisus: koja president E. Juhász, kohtunikud K. Jürimäe ja C. Lycourgos (ettekandja),

kohtujurist: M. Campos Sánchez-Bordona,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

* Kohtumenetluse keeled: saksa ja hollandi.

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— GROFA GmbH, esindaja: Rechtsanwalt G. Eder,

— X ja GoPro Coöperatief UA, esindaja: advocaat H. de Bie,

— Hauptzollamt Hannover, esindaja: M. T. Röper,

— Madalmaade valitsus, esindajad: M. Bulterman ja M. de Ree,

— Euroopa Komisjon, esindajad: B.-R. Killmann, A. Caeiros ja P. Vanden Heede,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlused puudutavad esiteks komisjoni 29. novembri 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1249/2011 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta kombineeritud nomenklatuuris (ELT 2011, L 319, lk 39) ja komisjoni 8. augusti 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 876/2014 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta kombineeritud nomenklatuuris (ELT 2014, L 240, lk 12) tõlgendamist ja vajaduse korral ka kehtivust ning teiseks nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EL) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT 1987, L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382), I lisas sisalduva ühise tollitariifistiku kombineeritud nomenklatuuri (edaspidi „KN“) – mida on muudetud järjestikku komisjoni 27. septembri 2011. aasta määrusega (EMÜ) nr 1006/2011 (ELT 2011, L 282, lk 1, ja parandus ELT 2011, L 290, lk 6), komisjoni 9. oktoobri 2012. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 927/2012 (ELT 2012, L 304, lk 1) ja komisjoni 4. oktoobri 2013. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1001/2013 (ELT 2013, L 290, lk 1) – tariifialamrubriikide 8525 80 30, 8525 80 91 ja 8525 80 99 tõlgendamist.

2 Taotlused on esitatud kahes kohtuvaidluses, millest ühe pooled on GROFA GmbH ja Hauptzollamt Hannover (Hannoveri peatolliamet, Saksamaa, edaspidi „Hauptzollamt“) (C-435/15) ning teise pooled ühelt poolt X ja GoPro Coöperatief UA ja teiselt poolt Inspecteur van de Belastingdienst/Douane kantoor Rotterdam Rijnmond (maksuhaldur/Rotterdam Rijnmondi tollibüroo, Madalmaad) (C 666/15) ning mis puudutavad sportliku tegevuse videoklippide jäädvustamiseks mõeldud kaamerate (nn action camera) tariifset klassifitseerimist.

Õiguslik raamistik

3 Euroopa Kohtule esitatud toimikutest ilmneb, et põhikohtuasjade asjaolude suhtes kehtivad KN-i 2012., 2013. ja 2014. aasta redaktsioonid, mis tulenevad vastavalt rakendusmäärustest nr 1006/2011, nr 927/2012 ja nr 1001/2013. Samas on põhikohtuasjade suhtes kehtivad KN-i sätted jäänud nendes KN-i redaktsioonides samaks.

4 KN-i teises osas „Tollimaksude loend“ asub XVI jaotis, milles omakorda grupp 85 „Elektrimasinad ja -seadmed, nende osad; helisalvestus- ja taasesitusseadmed, telepildi ja -helisalvestamise ja taasesitamise seadmed, nende osad ja tarvikud.“

5 Nimetatud jaotise märkus 3 on sõnastatud nii:

„Kui kontekst ei nõua teisiti, siis kahest või enamast omavahel tervikuks ühendatud masinast koosnevad liitmasinad ja muud kahe või enama üksteist täiendava või asendava funktsiooni täitmiseks konstrueeritud masinad klassifitseeritakse nii, nagu koosneksid nad ainult sellest komponendist või oleksid sellised masinad, mis täidavad põhifunktsiooni.“

6 KN-i grupp 85 sisaldab konkreetsemalt järgmisi rubriike ja alamrubriike:

„8525	Ringhäälingu ja televisiooni saateaparaadid, vastuvõtuseadmetega või vastuvõtuseadmeteta, helisalvestus- või -taasesitusaparatuuriga või ilma; telekaamerad, digitaalkaamerad ja salvestavad videokaamerad:
[…]	[…]
8525 80	– telekaamerad, digitaalkaamerad ja salvestavad videokaamerad:
[…]	[…]
8525 80 30	– – Digitaalkaamerad
	– – Salvestavad videokaamerad:
8525 80 91	– – – võimelised salvestama üksnes telekaamerast tulevat heli ja pilti
8525 80 99	– – – muud“

7 Määruse nr 2658/87, muudetud nõukogu 31. jaanuari 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 254/2000 (EÜT 2000, L 28, lk 16; ELT eriväljaanne 02/09, lk 357) artikli 9 lõike 1 punkti a esimene taane ja artikkel 10 näevad ette, et Euroopa Komisjon, keda abistab tolliseadustiku komitee, võtab vastu määruse nr 2658/87 I lisas asuva KN-i rakendamise meetmed kaupade klassifitseerimise osas. Rakendusmäärused nr 1249/2011 ja nr 876/2014 võeti vastu esimesena nimetatud sätte alusel.

8 Määruse nr 2658/87, muudetud määrusega nr 254/2000, artikli 9 lõike 1 punkti a alusel vastu võetud rakendusmääruse nr 1249/2011 lisa klassifitseerib KN-is tabeli esimeses veerus kirjeldatud kaubad teises veerus esitatud koodi alla. KN-i alamrubriigi 8525 80 99 osas näeb nimetatud tabel ette:

„Kaasaskantav akutoitega aparaat videovõtete tegemiseks ja salvestamiseks, mõõtmed ligikaudu 10 × 5,5 × 2 cm (nn taskuformaadis videosalvesti), millel on järgmised osad: objektiiv ja digitaalne suum, mikrofon, kõlar, vedelkristallekraan, mille diagonaal on ligikaudu 5 cm (2 tolli), mikroprotsessor, 2 GB mäluseade, USB- ja AV-liidesed. Aparaadiga on võimalik ainult üles võtta ja salvestada videofaile järjestikuste MPEG4-AVI-formaadis kaadritena. Videokaader salvestatakse lahutusvõimega 640 × 480 pikslit, sekundis võetakse 30 kaadrit, salvestuse pikkus on kuni 2 tundi. Aparaadiga salvestatud videofailid võib üle kanda kas USB-liidese kaudu automaatse andmetöötluse (automatic data-processing, ADP) seadmesse ilma videofaili formaati muutmata või AV-liidese kaudu digitaalsesse videosalvestisse, kuvarile või televiisorisse. ADP-seadmest võib videofaile aparaati üle kanda USB-liidese kaudu.	8525 80 99	Klassifikatsioon määratakse kindlaks kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise üldreeglitega 1 ja 6 ning CN-koodide 8525, 8525 80 ja 8525 80 99 sõnastusega. Kuna aparaadiga on võimalik salvestada üksnes videofaile, ei või seda klassifitseerida digitaalkaamerana CN-koodi 8525 80 30 alla. Aparaadi omadusi arvestades on see salvestav videokaamera. Kuna aparaadiga on võimalik salvestada videofaile muudest allikatest kui sisseehitatud telekaamera, ei või seda klassifitseerida CN-koodi 8525 80 91 alla salvestava videokaamerana, mis on võimeline salvestama üksnes telekaamerast tulevat heli ja pilti. Seega tuleb toode klassifitseerida muu salvestava videokaamerana CN-koodi 8525 80 99 alla.“

9 Määruse nr 2658/87, muudetud määrusega nr 254/2000, artikli 9 lõike 1 punkti a alusel vastu võetud rakendusmääruse nr 876/2014 lisa klassifitseerib KN-is tabeli esimeses veerus kirjeldatud kaubad teises veerus esitatud koodi alla. KN-i alamrubriigi 8525 80 99 osas näeb nimetatud tabel ette:

„Kantav akutoitel seade liikumatute piltide ja videopiltide ülesvõtmiseks ja salvestamiseks (nn action camera), mõõtmetega umbes 6 × 4 × 2 cm ja massiga umbes 74 g, millel on: ülilainurkobjektiiv, vedelkristallkuvari (LCD) oleku indikaator, mikro-USB- ja mikro-HDMI-liidesed, mikro-SD-mälukaardi pilu, sisseehitatud WiFi, valikuliste tarvikute port. Seadmel puuduvad suum, pildinäidik ja ekraan salvestatud piltide kuvamiseks. Seade ei ole kavandatud käes hoidmiseks, vaid on ette nähtud nt kiivrile paigutamiseks. See esitatakse tollile kui seade, mida kasutatakse dünaamiliste ülesvõtete tegemiseks ümbruskonnas vabaõhutegevusest, nagu jalgrattasõit, surfamine ja suusatamine. Video kvaliteeti saab reguleerida vahemikus 848 × 480 pikslist kuni 1920 × 1080 pikslini. Liikumatuid pilte saab teha ainult 5,0 megapikslise kvaliteediga. Liikumatute piltide kvaliteeti (nt kujutise teravus, värvus, objekti paigutus) ei saa seadmel reguleerida. Seadmega saab üles võtta ja salvestada videofaile MPEG4-formaadis. Täislaetud akuga on pidev videosalvestus lahutusvõime 1920 × 1080 pikslit korral 30 kaadriga sekundis võimalik kuni kolm tundi järjest. Ülesvõtmise saab lõpetada ainult kasutaja. Ülesvõetud pildid salvestatakse umbes 15 minutit kestvatesse eraldi failidesse. Seadme tollile esitamise ajal saab sellesse automaatsest andmetöötlusseadmest USB-liidese kaudu faile üle kanda.	8525 80 99	Klassifikatsioon määratakse kindlaks kombineeritud nomenklatuuri klassifitseerimise üldreeglitega 1 ja 6, XVI jaotise märkusega 3 ning KN-koodide 8525, 8525 80 ja 8525 80 99 sõnastusega. Võttes arvesse seadme objektiivseid omadusi, nagu selle väike suurus ja mass, asjaolu, et see tuleb paigutada nt kiivrile, võime salvestada videopilti maksimaalselt kolme järjestikuse tunni jooksul, on kaamera põhifunktsioon videopiltide ülesvõtmine. Kuigi seadmel on digitaalkaamera konstruktsioon, on see võimeline salvestama pidevat videopilti, kvaliteediga vähemalt 800 × 600 pikslit, 30 kaadrit sekundis kuni kolm tundi järjest. Ülesvõtmine ei lõpe automaatselt 30 minuti järel (vt ka kombineeritud nomenklatuuri selgitavad märkused, alamrubriigid 8525 80 30, 8525 80 91 ja 8525 80 99). Asjaolu, et ülesvõetud pildid salvestatakse eraldi failidesse, millest igaüks kestab umbes 15 minutit, ei mõjuta ajavahemiku kestust, mille jooksul kaamera võib pidevalt salvestada videot. Seepärast ei või toodet klassifitseerida digitaalkaamerana alamrubriiki 8525 80 30. Kuna seadmega on võimalik salvestada videofaile muudest allikatest peale sisseehitatud kaameraobjektiivi, ei või seda klassifitseerida CN-koodi 8525 80 91 alla kui salvestavat videokaamerat, mis on võimeline salvestama üksnes telekaamerast tulevat heli ja pilti. Seega tuleb seade klassifitseerida muu salvestava videokaamerana CN-koodi 8525 80 99 alla.“

10 KN-i selgitavad märkused (ELT 2011, C 137, lk 1) puudutavad KN-i redaktsiooni, mis tuleneb komisjoni 5. oktoobri 2010. aasta määrusest nr 861/2010 (ELT 2010, L 284, lk 1). KN-i rubriigi 8525 ning alamrubriikide 8525 80 30, 8525 80 91 ja 8525 80 99 sõnastus määrustes nr 861/2010, nr 1006/2011, nr 927/2012 ja nr 1001/2013 sama. Neid rubriike ja alamrubriike käsitlevad KN-i selgitavad märkused on sõnastatud järgmiselt:

„8525	Ringhäälingu ja televisiooni saateaparaadid, vastuvõtuseadmetega või vastuvõtuseadmeteta, helisalvestus- või -taasesitusaparatuuriga või ilma; telekaamerad, digitaalkaamerad ja salvestavad videokaamerad […]
[…]	[…]
8525 80 30	Digitaalkaamerad Selle alamrubriigi digi(taal)kaamerad on alati võimelised salvestama liikumatut pilti kas põhimällu või vahetatavale kandjale. Enamikul selle alamrubriigi kaameratel on traditsioonilise fotoaparaadi väliskuju ja neil ei ole kokkukäivat pildiotsijat. Kaameratel võib olla ka videosse võtmise võimalus, et salvestada videoklippe. Kaamerad klassifitseeritakse siiski sellesse alamrubriiki, kui nendega ei saa maksimaalset mälumahtu kasutades salvestada ühekorraga vähemalt 30 minutit videopilti 23 kaadriga sekundis (või kõrgem), lahutusvõime 800 × 600 pikslit (või kõrgem) korral. Võrreldes alamrubriikide 8525 80 91 ja 8525 80 99 salvestavate videokaameratega, puudub paljudel digi(taal)kaameratel (videokaamerana kasutamisel) optilise suumimise võimalus videosalvestuse ajal. Mälumahust sõltumata lõpetavad mõned kaamerad automaatselt videosalvestuse teatava ajavahemiku järel.
8525 80 91 ja 8525 80 99	Videokaamerad Nende alamrubriikide videokaamerad on alati võimelised salvestama videoklippe kas põhimällu või vahetatavale kandjale. Tavaliselt on selle alamrubriigi digivideokaamerate väliskuju erinev alamrubriigi 8525 80 30 digi(taal)kaamerate omast. Sageli on neil kokkukäiv pildiotsija ja tihti esitatakse need tollile koos kaugjuhtimispuldiga. Neil on alati optiline suum videosalvestuseks. Need digivideokaamerad võivad suuta salvestada ka liikumatuid pilte. Digikaamerad ei kuulu sellesse alamrubriiki, kui nendega ei saa maksimaalset mälumahtu kasutades salvestada ühekorraga vähemalt 30 minutit videopilti 23 kaadriga sekundis (või kõrgem), lahutusvõime 800 × 600 pikslit (või kõrgem) korral.
8525 80 99	Muud Sellesse alamrubriiki kuuluvad salvestavad videokaamerad (nn salvestatavad helivideokaamerad), mis ei salvesta üksnes kaameraga võetud heli ja pilte, vaid ka välisallikate, näiteks DVD-mängijate, arvutite või televisioonivastuvõtjate signaale. Selliselt salvestatud pilte saab taasesitada eraldi teleri või monitori abil. Sellesse alamrubriiki kuuluvad ka salvestavad helivideokaamerad, milles videosisend on plaadiga või muul viisil suletud või milles videoliidest saab hiljem tarkvara abil videosignaali sisestamiseks aktiveerida. Seadmed on sellest hoolimata kavandatud teleprogrammide või muude väljastpoolt tulevate videosignaalide salvestamiseks. Salvestavad helivideokaamerad, millega saab salvestada ja välise teleri või monitori abil taasesitada üksnes kaameraga võetud pilti, klassifitseeritakse siiski alamrubriiki 8525 80 91.“

Põhikohtuasjad ja eelotsuse küsimused

Kohtuasi C-435/15

11 GROFA on äriühing, kes impordib GoPro Coöperatief toodetud kaameraid, mis on akutoitega elektroonsed seadmed, mis eelkõige sobivad sportliku tegevuse ja vabaaja tegevuste jäädvustamiseks. Põhikohtuasi puudutab kolme tootesarja GoPro Hero 3 Black Edition kuuluvat kaamera mudelit (edaspidi „kohtuasjas C-435/15 käsitletavad kaamerad“).

12 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul on kohtuasjas C-435/15 käsitletavatel kaameratel LCD-ekraan, kuid neil ei ole pildiotsijat. Nimetatud kaameratel on mitu fotofunktsiooni ja fikseeritud fookuskaugusega objektiiv. Läätse ja mikrofoni abil püütud heliandmed ja visuaalsed andmed salvestatakse eemaldatavale mälukaardile MP4 H.264 faili formaadis. Neil kaameratel ei ole digitaalset suumi, kõlarit ega sisemist põhimälu. Kohtuasjas C-435/15 käsitletavate kaamerate tarkvara kodeerib salvestatud andmed nii, et on nende kaameratega loodud ja välistest allikatest pärit faile on võimalik eristada.

13 Nimetatud kaamerad võivad sekundis ühe korraga salvestada kuni 120minutilise 30 pildiga video, lahutusvõimega 1920 x 1080 pikslit. Videolõigud, mille kestus on vähemalt 26 minutit ja kolm sekundit, salvestatakse mitmesse MP4 H.264 faili, millest igaühe kestus on maksimaalselt 26 minutit ja kolm sekundit. Samas ei taju salvestust vaatav isik failide vahetumist.

14 Kohtuasjas C-435/15 käsitletavatel kaameratel on mälukaardi pilu, mikro-HDMI-liides, mini USB-liides, mis võib töötada liitkaabliga A/C, 3,5 mm mikrostereo adapter, sisseehitatud WiFi ja HERO-liides.

15 Ühesuunalise HDMI-liidese ja liitkaabli A/C abil saab mälukaardile salvestatud pildi- ja videofaile teleri- või arvutiekraanil kuvada.

16 Kahesuunaline WiFi võimaldab kohtuasjas C-435/15 käsitletavaid kaameraid juhtida raadioside kaudu tahvelarvuti või nutitelefoni abil, mille ekraanil kuvatakse mälukaardile salvestatud andmed. Wifi-liides ei võimalda videofailide vastuvõtmist. Kuvada saab vaid mälukaardil olevaid ja nende kaameratega salvestatud pildi- ja videofaile. Teistest allikatest pärit faile need ei toeta ning monitorile või ekraanile ilmub teade „File not supported“.

17 Kohtuasjas C-435/15 käsitletavad kaamerad võib mini USB-liidese abil ühendada arvutiga, mis toetab nende kaamerate mälukaarti nagu välimist kõvaketast. Arvuti taasesitustarkvara abil, mis toetab MP4 formaati, saab mälukaardil asuvaid pildi- ja videofaile arvutiga ühendatud ekraanil taasesitada. Kohtuasjas C-435/15 käsitletavate kaamerate mälukaardil asuvaid pildi- ja videofaile saab salvestada ka arvutis ja vastupidi: arvutis olevaid andmeid saab üle kanda kaamerate mälukaardile. Seda salvestusprotsessi kontrollib arvuti failide haldamise tarkvara. Selle ajal ei saa neid kaameraid kasutada. Muid võimalusi pildi- ja videofailide kaamerate mälukaardile salvestamiseks ei ole.

18 GROFA esitas 5. detsembril 2012 Hauptzollamtile taotluse siduva tariifiinformatsiooni saamiseks (edaspidi „STI“), märkides, et kohtuasjas C-435/15 käsitletavad kaamerad tuleks klassifitseerida KN-i alamrubriiki 8525 80 91.

19 21. jaanuari 2013. aasta STI-s klassifitseeris Hauptzollamt need kaamerad KN-i alamrubriiki 8525 80 99. GROFA esitas 22. veebruaril 2013 selle STI suhtes vaide, paludes seekord klassifitseerida need kaamerad KN-i alamrubriiki 8525 80 30. Hauptzollamt jättis oma 20. augusti 2014. aasta otsusega GROFA vaide rahuldamata, leides, et kohtuasjas C-435/15 käsitletavad kaamerad on KN-i XVI jaotise märkuse 3 tähenduses multifunktsionaalsed seadmed, mille põhifunktsiooni täidab videokaamera. Hauptzollamti hinnangul tuleb need kaamerad klassifitseerida kui „muud“

videokaamerad KN-i alamrubriiki 8525 80 99. Hauptzollamt põhjendas oma seisukohta esiteks KN-i selgitavate märkustega rubriigi 8525 kohta, mille kohaselt ei tule multifunktsionaalseid digikaameraid sellesse alamrubriiki digikaameratena klassifitseerida, kui nendega saab maksimaalset mälumahtu kasutades salvestada ühekorraga vähemalt 30minutilise videopildi 23 kaadriga sekundis (või rohkem), lahutusvõime 800 × 600 pikslit (või kõrgem) korral. Kohtuasjas C-435/15 käsitletavate kaamerate puhul on see nii. Asjaolu, et videolõigud salvestatakse mälukaardil mitmesse faili, mis on vähemalt 26 minuti ja nelja sekundi pikkused, ei oma salvestuse kogukestuse seisukohalt tähtsust. Teiseks leidis ta, et asjaolu, et need kaamerad võivad salvestada heliga videofaile, mis on USB-liidese kaudu üle kantud välisest allikast, on videoklippide ja heli salvestamise tunnus KN-i tariifialamrubriigi 8525 80 99 tähenduses.

20 GROFA esitas kaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule, paludes klassifitseerida kohtuasjas C-435/15 käsitletavad kaamerad KN-i alamrubriiki 8525 80 30 või teise võimalusena KN-i alamrubriiki 8525 80 91 kui videokaamera, millel ei ole iseseisvat võimet salvestada signaale välistest allikatest.

21 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tekib esiteks küsimus, kas rakendusmäärus nr 1249/2011, mis klassifitseerib „taskuformaadis videosalvestid“ KN-i alamrubriiki 8525 80 99, on käesoleval juhul analoogia alusel kohaldatav.

22 Juhuks kui rakendusmäärus nr 1249/2011 on analoogia alusel kohaldatav, tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtul küsimus nimetatud määruse kehtivusest, kuna selle määruse lisa kohaselt tuleb kaamera, millega on võimalik „salvestada videofaile muudest allikatest kui sisseehitatud telekaamera“, klassifitseerida „muu salvestava videokaamerana“ KN-i alamrubriiki 8525 80 99, kuna „ADP-seadmest võib videofaile aparaati üle kanda USB-liidese kaudu“. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul ei ole mõiste „muu säilitamise võimalus“ KN-i alamrubriigi 8525 80 99 tähenduses selline tõlgendus kooskõlas Euroopa Kohtu praktikaga, mis nõuab, et salvestamisprotsessi juhitaks salvestava videokaamera enese abil.

23 Teiseks leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et kohtuasjas C-435/15 käsitletavate kaamerate suhtes võib olla analoogia alusel kohaldatav rakendusmäärus nr 876/2014, mis klassifitseerib action camera'd KN-i alamrubriiki 8525 80 99. Samas kahtleb ta ka selle määruse kehtivuses, kuna ühelt poolt näeb selle määruse lisa ette, et andmete ülekandmine arvutist kaamerasse on käsitatav „muu säilitamise võimalusena“, mis välistab klassifitseerimise KN-i alamrubriiki 8525 80 91, mis on aga vastuolus Euroopa Kohtu praktikaga, ning teiselt poolt ei võta rakendusmäärus nr 876/2014 arvesse asjaolu, et viidatud kaamerad ei võimalda ühendatud monitori kaudu taasesitada välistest allikatest pärit videofaile, mis on vastuolus sellega, mida näevad ette KN-i selgitavad märkused KN-i alamrubriigi 8525 80 99 kohta.

24 Kolmandaks tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtul teise võimalusena küsimus, kas kohtuasjas C-435/15 käsitletavate kaamerate klassifitseerimine KN-i alamrubriikidesse 8525 80 91 ja 8525 80 99 on vastuolus KN-i vastavate selgitavate märkustega, kuna alates 26 minuti ja nelja sekundi pikkusest kestusest ei salvestata videoandmeid kaameras enam ühte ainsasse faili, mis võib kahtluse alla seada nende kaamerate võime salvestada videoid nende selgitavate märkuste tähenduses järjest.

25 Neljandaks tekib eelotsusetaotluse esitanud kohtul veel üks lisaküsimus selle kohta, millised tagajärjed oleksid kohtuasjas C-435/15 käsitletavate kaamerate klassifitseerimisele asjaolul, et need salvestavad välistest allikatest pärit signaale, kuid ei võimalda eraldi teleri või monitori abil taasesitamist. Ta märgib sellega seoses, et KN-i selgitavates märkustes alamrubriigi 8525 80 99 kohta on kirjas, et salvestatud pilte peab saama taasesitada eraldi teleri või monitori abil.

26 Neil asjaoludel otsustas Finanzgericht Hamburg (Hamburgi maksukohus, Saksamaa) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. a) Kas rakendusmäärus nr 1249/2011 on analoogia alusel kohaldatav põhikohtuasja esemeks olevatele toodetele (GoPro HERO3 „Black Edition“, „Black Edition Surf“ ja „Black Edition Motorsport“)?
b) Kui vastus sellele küsimusele on jaatav: kas rakendusmäärus nr 1249/2011 on kehtiv?

2. Kui vastus esimese küsimuse alaküsimusele a või alaküsimusele b on eitav:
a) Kas rakendusmäärus nr 876/2014 on analoogia alusel kohaldatav põhikohtuasja esemeks olevatele toodetele?
b) Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav: Kas rakendusmäärus nr 876/2014 on kehtiv?

3. Kui vastus esimese küsimuse alaküsimusele a või alaküsimusele b on eitav: Kas selgitavaid märkusi KN-i alamrubriigi 8525 80 30, 8525 80 91 ja 8525 80 99 kohta tuleb tõlgendada nii, et „ühekorraga vähemalt 30 minuti videopildi“ salvestamisega on tegemist ka siis, kui videoklipp salvestatakse alla 30 minuti pikkustesse eraldi failidesse, juhul kui vaataja ei märka salvestise taasesitamisel nende failide vahetumist?

4. Kui vastus esimese küsimuse alaküsimusele a või alaküsimusele b on eitav ja vastus teise küsimuse alaküsimusele a ja alaküsimusele b ning kolmandale küsimusele on jaatav: Kas salvestavaid videokaameraid, mis on võimelised salvestama välisallikate signaale, ei saa klassifitseerida KN-i alamrubriiki 8525 80 99, kuna kõnealused videokaamerad ei võimalda taasesitada neid signaale eraldi teleri või monitori abil?“

Kohtuasi C-666/15

27 Eelotsusetaotlus on esitatud viit kohtuasja puudutavas vaidluses, mille poolteks on ühelt poolt äriühingud X ja GoPro Coöperatief ning teiselt poolt Madalmaade toll, ning mis käsitleb viit tüüpi GoPro Hero kaubamärgi kaamerate kohta väljastatud mitut STI-d, milles klassifitseeriti need kaamerad KN-i alamrubriikidesse 8525 80 91 ja 8525 80 99.

28 Need viis kohtuasja puudutavad kaameratüüpe GoPro Hero 3 Silver Edition, GoPro Hero 3 + Silver Edition, GoPro Hero 4 Silver Edition, GoPro Hero 4 Black Edition ja GoPro Hero (edaspidi „kohtuasjas C-666/15 käsitletavad kaamerad“).

29 Kaameratüübi GoPro Hero 3 Silver Edition puhul palub üks hagejatest klassifitseerida see KN-i alamrubriiki 8525 80 30 või teise võimalusena KN-i alamrubriiki 8525 80 91, samas kui liikmesriigi toll leiab, et see kaamera tuleb klassifitseerida KN-i alamrubriiki 8525 80 99. Mis puutub muudesse kohtuasjas C-666/15 käsitletavatesse kaameratesse, siis põhikohtuasja hagejad paluvad klassifitseerida need KN-i alamrubriiki 8525 80 30, samas kui liikmesriigi toll leiab, et need kaamerad tuleb klassifitseerida KN-i alamrubriiki 8525 80 91.

30 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul ei ole vaidlustatud seda, et kohtuasjas C-666/15 käsitletavad kaamerad saavad töötada video record-režiimil vähemalt 30 minutit ja salvestada videoklippi 23 kaadriga sekundis (või rohkem), lahutusvõimega 800 x 600 pikslit (või kõrgem). Ta märgib sellega seoses, et need kaamerad salvestavad vähemalt 30minutilise ülesvõtte eraldi videofailidesse, mida nende taasesitamine, mis iga faili lõpus peatub, töötleb kui eraldiseisvaid. Kasutaja peab klõpsama uuele failile ja vajutama järgmise faili taasesitamiseks väljale „play“. Eelotsusetaotluse esitanud kohus lisab, et nimetatud kaamerad võimaldavad vaadata vaid nende kaameratega salvestatud faile. Lisaks on kõigi kohtuasjas C-666/15 käsitletavate kaamerate kasutusjuhises märgitud, et neil on ka ülekirjutamise funktsioon (looping), mis võimaldab salvestada üle 30 minuti, enne kui käivitub uus video, mis kirjutab eelmise video üle (overwriting).

31 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib veel, et kohtuasjas C-666/15 käsitletavate kaamerate tariifse klassifitseerimise seisukohalt on erilise tähtsusega asjaolu, kas need kaamerad võimaldavad salvestada üksnes telekaamerast tulevat heli ja pilti ning kas need kaamerad võimaldavad salvestada ühe korraga vähemalt 30 minutit videoklippi.

32 Neil asjaoludel otsustas Rechtbank Noord-Holland (Põhja-Hollandi provintsi kohus, Madalmaad) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas KN-i selgitavaid märkusi KN-i alamrubriikide 8525 80 30, 8525 80 91 ja 8525 80 99 kohta tuleb tõlgendada nii, et üheainsa „vähemalt 30 minuti pikkuse“ videoklipiga on tegemist ka siis, kui kaamera salvestas video record-režiimil videoklippe üle 30 minuti, kuid need klipid salvestatakse eraldi failidesse, millest igaüks on lühem kui 30 minutit, ja vaataja peab mahamängimisel iga alla 30minutilise faili eraldi avama, kuid on olemas võimalus nendes failides sisalduvaid videoklippe GoPro Coöperatiefi tarnitud tarkvara abil personaalarvutis ühendada ja neid sel viisil üheainsa videofilmina, mis on pikem kui 30 minutit, ühesainsas failis personaalarvutisse salvestada?

2. Kas salvestavaid videokaameraid, mis võimaldavad salvestada signaale välistest allikatest, ei saa KN-i alamrubriiki 8525 80 99 klassifitseerida seetõttu, et kõnealused kaamerad ei võimalda nimetatud signaale taasesitada välise teleriekraani või välise monitori kaudu, kuna kõnealused videokaamerad, nt GoPro Hero 3 Silver Edition võimaldavad välisel kuvaril või monitoril maha mängida ainult nende endi läätse abil üles võetud faile?“

33 Euroopa Kohtu presidendi 27. jaanuari 2016. aasta määrusega liideti kohtuasjad C-435/15 ja C-666/15 kohtuotsuse tegemiseks.

Eelotsuse küsimuste analüüs

Esimene küsimus kohtuasjas C-435/15

34 Oma esimese küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus kohtuasjas C-435/15 sisuliselt selgitada, kas rakendusmäärust nr 1249/2011 tuleb tõlgendada nii, et see on analoogia alusel kohaldatav toodetele, millel on nimetatud kohtuasjas käsitletavate kaamerate omadused, ning jaatava vastuse korral, kas see määrus on kehtiv.

35 Ühelt poolt tuleb märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on klassifitseerimismäärus üldkohaldatav, kuna seda ei kohaldata mitte üksikule ettevõtjale, vaid üldiselt selliste toodete suhtes, mis on identsed toodetega, mida tolliseadustiku komitee uuris. Selleks et klassifitseerimismääruse tõlgendamisel määratleda selle määruse kohaldamisala, tuleb arvestada muu hulgas selle määruse põhjendusi (kohtuotsus, 15.12.2016, LEK, C-700/15, EU:C:2016:959, punkt 49).

36 Käesoleval juhul ei ole rakendusmäärus nr 1249/2011, mille esemeks on „taskuformaadis videosalvestite“ klassifitseerimine KN-i alamrubriiki 8525 80 99, kohtuasjas C-435/15 käsitletavate kaamerate suhtes vahetult kohaldatav. Nimelt ei ole need tooted selles määruses viidatud „taskuformaadis videosalvestitega“ identsed, kuna nagu eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, eristatakse neid tooteid eelkõige nende võime tõttu teha fotosid ja selle tõttu, et neil ei ole digitaalset suumi, kõlarit ega sisemist põhimälu.

37 Siinkohal tuleb nentida, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast nähtub, et kui klassifitseerimismäärus ei ole vahetult kohaldatav toodete suhtes, mis ei ole selle määruse esemeks oleva tootega identsed, vaid üksnes analoogsed, siis on see määrus nende toodete suhtes kohaldatav analoogia alusel (kohtuotsus, 22.9.2016, Kawasaki Motors Europe, C-91/15, EU:C:2016:716, punkt 39 ja seal viidatud kohtupraktika). Niisuguse klassifitseerimismääruse nagu rakendusmäärus nr 1249/2011

analoogia alusel kohaldamine toodete suhtes, mis on nendes määrustes käsitletutega analoogsed, soodustab KN-i sidusat tõlgendamist ja ettevõtjate võrdset kohtlemist (vt selle kohta kohtuotsus, 13.7.2006, Anagram International, C-14/05, EU:C:2006:465, punkt 32).

38 Samas on selleks, et klassifitseerimismäärus oleks analoogia alusel kohaldatav, vaja, et klassifitseeritavad tooted ja selles määruses viidatud tooted oleksid piisavalt sarnased (vt selle kohta kohtuotsus, 19.2.2009, Kamino International Logistics, C-376/07, EU:C:2009:105, punkt 67). Selles osas tuleb muu hulgas arvesse võtta ka nimetatud määruse põhjendusi (vt selle kohta kohtuotsused, 13.7.2006, Anagram International, C-14/05, EU:C:2006:465, punkt 34, ja 4.3.2015, Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, punkt 58).

39 Käesoleval juhul on „taskuformaadis videosalvestite“ klassifitseerimine KN-i alamrubriiki 8525 80 99 rakendusmääruse nr 1249/2011 lisa kolmandas tulbas toodud põhjenduse kohaselt põhjendatud eelkõige sellega, et seadmega „on võimalik salvestada üksnes videofaile“. Sellest tuleneb, et fotode salvestamise võimatus on nimetatud määruses antud klassifikatsiooni puhul üks määrava tähtsusega asjaolu. Eelotsusetaotlusest kohtuasjas C-435/15 ilmneb, et selles kohtuasjas käsitletavad kaamerad erinevad selles osas rakendusmääruse nr 1249/2011 esemeks olevatest „taskuformaadis videosalvestitest“, kuna nende kaameratega saab fotosid teha.

40 Lisaks on sobilik meenutada, et toote kasutuseesmärk võib olla objektiivne klassifitseerimiskriteerium, kui see tuleneb nimetatud toote olemusest ning seda saab hinnata selle toote objektiivsete tunnuste ja omaduste alusel (kohtuotsused, 20.6.2013, Agroferm, C-568/11, EU:C:2013:407, punkt 41, ja 4.3.2015, Oliver Medical, C-547/13, EU:C:2015:139, punkt 47).

41 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu tuvastatud faktilistest asjaoludest ilmneb aga, et kohtuasjas C-435/15 käsitletavad kaamerad on valmistatud nii, et kasutajad saaksid filmida oma mängulist ja sportlikku tegevust, mis eeldab seda, et kasutajal on suur liikumisvabadus. Sellest järeldub, et nimetatud kaamerate kasutusotstarvet on lihtne eristada rakendusmääruses nr 1249/2011 viidatud „taskuformaadis videosalvestite“ kasutusotstarbest.

42 Kuna kohtuasjas C-435/15 käsitletavad kaamerad ei ole identsed ega piisavalt sarnased toodetega, mis on klassifitseeritud rakendusmääruses nr 1249/2011, ei saa seda määrust nendele kaameratele kohaldada. Järelikult ei ole nimetatud määruse kehtivust vaja hinnata.

43 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimesele küsimusele kohtuasjas C-435/15 vastata, et rakendusmäärust nr 1249/2011 tuleb tõlgendada nii, et see ei ole analoogia alusel kohaldatav toodetele, millel on nimetatud kohtuasjas käsitletavate kaamerate omadused.

Teine küsimus kohtuasjas C-435/15

44 Oma teise küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus kohtuasjas C-435/15 sisuliselt selgitada, kas rakendusmäärust nr 876/2014 tuleb tõlgendada nii, et see on analoogia alusel kohaldatav toodetele, millel on nimetatud kohtuasjas käsitletavate kaamerate omadused, ning jaatava vastuse korral, kas see määrus on kehtiv.

45 Rakendusmäärusega nr 876/2014 klassifitseeritakse action camera’d KN-i alamrubriiki 8525 80 99.

46 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu tuvastatud faktilistest asjaoludest ilmneb, et kohtuasjas C-435/15 käsitletavad kaamerad erinevad nimetatud määruse esemeks olevatest action camera’test eelkõige selle poolest, et esimesi saab kinnitada teatavate esemete külge nagu kiiver, ja hoida ka käes, nendega saab salvestada lühema aja vältel, nimelt kuni 2 tundi, kuid kõrgema lahutusvõimega, nendega saab teha parema kvaliteediga fotosid ja kontrollida fotode kvaliteeti. Sellest tuleneb, et kohtuasjas C-435/15 käsitletavad kaamerad ei ole rakendusmääruse nr 876/2014 esemeks olevate toodetega identsed.

47 Sellegipoolest on nimetatud tooted oma objektiivsete tunnuste ja omaduste ning kasutusotstarbe poolest väga sarnased kohtuasjas C-435/15 käsitletavatele kaameratele. Nii action camera'd rakendusmääruse nr 876/2014 tähenduses kui ka kohtuasjas C-435/15 käsitletavad kaamerad on suuruse ja kaalu poolest väiksemad, neil ei ole suumi, pildiotsijat ega sisemist põhimälu, neil on HDMI-liides, USB-liides ja WiFi, nendega saab teha fotosid ja võtta üles vähemalt 30minutilisi videoklippe, mis sellistel juhtudel salvestatakse siiski mitmesse eraldi faili. Samuti on need kaks toodet konkreetselt valmistatud nii, et neid saaks kasutada sportliku tegevuse ajal.

48 Sellest tuleneb, et käesoleva kohtuotsuse punktides 37 ja 38 meenutatud kohtupraktikat arvestades on rakendusmäärus nr 876/2014 analoogia alusel kohaldatav kohtuasjas C-435/15 käsitletavate kaamerate suhtes ja järelikult tuleb analüüsida selle kehtivust.

49 Sellega seoses tuleb meenutada, et komisjon on sellise rakendusmääruse nagu määrus nr 876/2014 võtnud vastu pärast tolliseadustiku komitee arvamust olukorras, kus teatava toote KN-is klassifitseerimine tekitab raskusi või on vaidlusküsimus. Euroopa Kohtu praktika kohaselt on Euroopa Liidu Nõukogu andnud komisjonile, kes tegutseb koostöös liikmesriikide tollieksperditidega, ulatusliku kaalutlusõiguse konkreetsete kaupade klassifitseerimisel kasutatavate tariifirubriikide sisu täpsustamiseks. Siiski ei tulene komisjoni pädevusest võtta vastu määruse nr 2658/87, muudetud määrusega nr 254/2000, artiklis 9 ette nähtud meetmeid õigust muuta tariifirubriikide sisu ja ulatust (vt selle kohta kohtuotsus, 4.3.2004, Krings, C-130/02, EU:C:2004:122, punktid 25 ja 26 ning seal viidatud kohtupraktika).

50 Käesoleval juhul klassifitseerib rakendusmäärus nr 876/2014 action camera'd KN-i alamrubriiki 8525 80 99 ilma nõudmata, et neid saaks kasutada väliste audio-videosignaalide salvestamiseks iseseisvalt, see tähendab sõltumatult välistest seadmetest ja tarkvarast, millega need esialgu varustatud ei ole. Selline iseseisev salvestamisvõime aga on kauba KN-i alamrubriiki 8525 80 99 klassifitseerimiseks vajalik tingimus. Selle omaduse puudumisel ei tule neid tooteid klassifitseerida mitte KN-i alamrubriiki 8525 80 99, vaid pigem KN-i alamrubriiki 8525 80 91 (kohtuotsus, 5.3.2015, Vario Tek, C-178/14, ei avaldata, EU:C:2015:152, punkt 32).

51 Sellest tuleneb, et kuna rakendusmäärus nr 876/2014 klassifitseerib action camera'd KN-i alamrubriiki 8525 80 99 ilma täpsustamata, et selleks klassifikatsiooniks on vaja, et need kaamerad võimaldavad väliste audio-videosignaalide salvestamist iseseisvalt, siis on see määrus selle alamrubriigi kohaldamisalaga vastuolus.

52 Kõigist eeltoodud kaalutlustest järeldub, et rakendusmääruse nr 876/2014 vastuvõtmisel muutis komisjon KN-i alamrubriigi 8525 80 99 kohaldamisala seda laiendades ning ületades seega talle määruse nr 2658/87, muudetud määrusega nr 254/2000, artikli 9 lõike 1 punktiga a antud pädevust (vt selle kohta kohtuotsus, 22.9.2016, Kawasaki Motors Europe, C-91/15, EU:C:2016:716, punkt 62).

53 Seega tuleb teisele küsimusele kohtuasjas C-435/15 vastata, et rakendusmäärust nr 876/2014 tuleb tõlgendada nii, et see oleks küll analoogia alusel kohaldatav toodetele, millel on nimetatud kohtuasjas käsitletavate kaamerate omadused, kuid see määrus on kehtetu.

Neljas küsimus kohtuasjas C-435/15

54 Arvestades kohtuasjas C-435/15 teisele küsimusele antud vastust, ei ole selles kohtuasjas neljandale küsimusele vaja vastata.

Kolmas küsimus kohtuasjas C-435/15 ja esimene küsimus kohtuasjas C-666/15

55 Kolmanda küsimusega kohtuasjas C-435/15 ja esimene küsimusega kohtuasjas C-666/15, mida tuleb käsitleda koos, paluvad eelotsusetaotluse esitanud kohtud sisuliselt selgitada, kas KN-i alamrubriike 8525 80 30, 8525 80 91 ja 8525 80 99 tuleb neid alamrubriike puudutavaid KN-i selgitavaid märkusi arvestades tõlgendada nii, et vähemalt 30 minuti pikkust videoklippi, mis salvestatakse alla 30 minuti pikkustesse eraldi failidesse, tuleb pidada ühekorraga vähemalt 30minutilise videopildi salvestamiseks, kui vaataja ei märka salvestise taasesitamisel nende failide vahetumist, või vastupidi, kui vaataja peab mahamängimisel iga faili eraldi avama.

56 Kõigepealt tuleb märkida, et komisjoni välja töötatud KN-i selgitavad märkused aitavad oluliselt kaasa erinevate tariifirubriikide ulatuse tõlgendamisele, kuid need pole siiski õiguslikult siduvad (vt selle kohta kohtuotsused, 17.2.2016, Salutas Pharma, C-124/15, EU:C:2016:87, punkt 31, ja 15.12.2016, LEK, C-700/15, EU:C:2016:959, punkt 41).

57 KN-i alamrubriiki 8525 80 30 puudutavate KN-i selgitavate märkuste kohaselt ühelt poolt ning KN-i alamrubriike 8525 80 91 ja 8525 80 99 puudutavate KN-i selgitavate märkuste kohaselt teiselt poolt on käsitletava toote võime salvestada ühekorraga vähemalt 30minutilise videopildi 23 kaadriga sekundis (või rohkem), lahutusvõime 800 × 600 pikslit (või kõrgem) korral, selleks kriteeriumiks, mis võimaldab digikaameraid videokaameratest eristada.

58 Seega on juba ainuüksi võime salvestada ühekorraga vähemalt 30minutiline minimaalse lahutusvõimega videopilt – mitte aga selle salvestuse järjestikku taasesitamine – omadus, mis võimaldab välistada toote klassifitseerimise KN-i alamrubriiki 8525 80 30. Asjaolu, kas kohtuasjades C-435/15 ja C-666/15 käsitletavad kaamerad võimaldavad vähemalt 30minutilise videoklipi järjest taasesitada, ei oma seega tähtsust nende kaamerate klassifitseerimisel ühte käesoleva kohtuotsuse eelmises punktis nimetatud kolmest alamrubriigist (vt selle kohta kohtuotsus, 5.3.2015, Vario Tek, C-178/14, ei avaldata, EU:C:2015:152, punkt 36).

59 Sellest järeldub, et asjaolu, et kohtuasjades C-435/15 ja C-666/15 käsitletavate kaameratega salvestatud vähemalt 30minutilised videoklipid on eraldi failides, ei takista välistamast nende kaamerate klassifitseerimist KN-i alamrubriiki 8525 80 30, kuna selline mitmesse faili salvestamine ei muuda salvestatud klipi sisu, vaid teatavatel juhtudel ainult selle järjest taasesitamist, ning see, kas vaataja märkab salvestise taasesitamisel nende failide vahetumist või ei, ei oma tariifse klassifitseerimise seisukohalt tähtsust.

60 Kolmanda küsimusega kohtuasjas C-435/15 ja esimene küsimusega kohtuasjas C-666/15, mida tuleb käsitleda koos, paluvad eelotsusetaotluse esitanud kohtud sisuliselt selgitada, kas KN-i alamrubriike 8525 80 30, 8525 80 91 ja 8525 80 99 tuleb neid alamrubriike puudutavaid KN-i selgitavaid märkusi arvestades tõlgendada nii, et vähemalt 30 minuti pikkust videoklippi, mis salvestatakse alla 30 minuti pikkustesse eraldi failidesse, tuleb pidada ühekorraga vähemalt 30minutilise videopildi salvestamiseks, sõltumata sellest, kui vaataja ei saa salvestise taasesitamisel nende failide vahetumist märgata, või vastupidi, kui vaataja peab mahamängimisel iga faili eraldi avama.

Teine küsimus kohtuasjas C-666/15

61 Oma teise küsimusega palub kohtuasjas C-666/15 eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas KN-i tuleb tõlgendada nii, et videokaamerat, mis võimaldab salvestada signaale välistest allikatest, kuid ei võimalda neid välise teleriekraani või välise monitori kaudu taasesitada, kuna see kaamera võimaldab välisel kuvaril või monitoril maha mängida ainult nende endi läätse abil üles võetud faile, ei saa klassifitseerida KN-i alamrubriiki 8525 80 99.

62 Sellega seoses tuleb esiteks meenutada, et KN-i alamrubriiki 8525 80 99 kuuluvate salvestavate videokaamerate põhiomaduseks on eelkõige nende võime salvestada väliseid audio-videosignaalide iseseisvalt, see tähendab sõltumatult välistest seadmetest ja tarkvarast, millega need esialgu varustatud ei ole. Liikmesriigi kohtu ülesanne on hinnata tehtavate manipulatsioonide keerukuse astet: eriteadmisteta kasutaja peab saama salvestusfunktsiooni lihtsalt aktiveerida (kohtuotsus, 5.3.2015, Vario Tek, C-178/14, ei avaldata, EU:C:2015:152, punkt 32).

63 Kui see nii ei ole, siis ei tule neid tooteid klassifitseerida mitte KN-i alamrubriiki 8525 80 99, vaid pigem KN-i alamrubriiki 8525 80 91 (vt selle kohata kohtuotsus, 5.3.2015, Vario Tek, C-178/14, ei avaldata, EU:C:2015:152, punkt 32).

64 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on kontrollida, kas kohtuasjas C-666/15 käsitletavatel kaameratel ikka on selline iseseisev salvestamisvõime. Kui see nii ei ole, siis on nende klassifitseerimine KN-i alamrubriiki 8525 80 99 igal juhul välistatud.

65 Teiseks tuleb märkida, et KN-i selgitavad märkused KN-i alamrubriigi 8525 80 99 kohta täpsustavad, et sellesse alamrubriiki kuuluvad salvestavad videokaamerad peavad võimaldama välise teleri või monitori abil taasesitada välistest allikatest pärit videofaile (kohtuotsus, 5.3.2015, Vario Tek, C-178/14, ei avaldata, EU:C:2015:152, punkt 37).

66 Sellest järeldub, et videokaamerat, mis iseseisvalt võimaldab salvestada välistest allikatest pärit signaale, kuid ei võimalda neid välise teleriekraani või välise monitori kaudu taasesitada, ei saa klassifitseerida KN-i alamrubriiki 8525 80 99.

67 Seega tuleb teisele küsimusele kohtuasjas C-666/15 vastata, et KN-i tuleb tõlgendada nii, et salvestavat videokaamerat, mis võimaldab salvestada signaale välistest allikatest, kuid ei võimalda neid välise teleriekraani või välise monitori kaudu taasesitada, kuna see kaamera võimaldab välisel kuvaril või monitoril maha mängida ainult nende endi läätse abil üles võetud faile, ei saa klassifitseerida KN-i tariifialamrubriiki 8525 80 99.

Kohtukulud

68 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (üheksas koda) otsustab:

1. **Komisjoni 29. novembri 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 1249/2011 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta kombineeritud nomenklatuuris tuleb tõlgendada nii, et see ei ole analoogia alusel kohaldatav toodetele, millel on sellised omadused nagu kohtuasjas C-435/15 käsitletavasse tootesarja GoPro Hero 3 Black Edition kuuluval kolmel kaameramudelil.**

2. **Komisjoni 8. augusti 2014. aasta rakendusmäärust (EL) nr 876/2014 teatavate kaupade klassifitseerimise kohta kombineeritud nomenklatuuris tuleb tõlgendada nii, et see oleks küll analoogia alusel kohaldatav toodetele, millel on sellised omadused nagu nimetatud kohtuasjas käsitletavasse tootesarja GoPro Hero 3 Black Edition kuuluval kolmel kaameramudelil, kuid see määrus on kehtetu.**

3. **Nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta I lisas sisalduva kombineeritud nomenklatuuri – mida on järjestikku muudetud komisjoni 27. septembri 2011. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1006/2011, komisjoni 9. oktoobri 2012. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 927/2012 ja**

komisjoni 4. oktoobri 2013. aasta rakendusmäärusega (EL) nr 1001/2013 – alamrubriike 8525 80 30, 8525 80 91 ja 8525 80 99 tuleb neid alamrubriike puudutavaid kombineeritud nomenklatuuri selgitavaid märkusi arvestades tõlgendada nii, et vähemalt 30 minuti pikkust videoklippi, mis salvestatakse alla 30 minuti pikkustesse eraldi failidesse, tuleb pidada ühekorraga vähemalt 30minutilise videopildi salvestamiseks, sõltumata sellest, kui vaataja ei saa salvestise taasesitamisel nende failide vahetumist märgata, või vastupidi, kui vaataja peab mahamängimisel iga faili eraldi avama.

4. **Määruse nr 2658/87 I lisas sisalduvat kombineeritud nomenklatuuri, mida on järjestikku muudetud komisjoni rakendusmäärustega nr 1006/2011, nr 927/2012 ja nr 1001/2013, tuleb tõlgendada nii, et salvestavat videokaamerat, mis võimaldab salvestada signaale välistest allikatest, kuid ei võimalda neid välise teleriekraani või välise monitori kaudu taasesitada, kuna see kaamera võimaldab välisel kuvaril või monitoril maha mängida ainult nende endi läätse abil üles võetud faile, ei saa klassifitseerida kombineeritud nomenklatuuri tariifialamrubriiki 8525 80 99.**

Allkirjad